

Đoạn 5: NÓI VỀ TÁM PHÁP HỐI QUÁ

Bấy giờ, các Tỳ-kheo-ni ưa ăn tô, thường đến nhà người xin, các bạch y chê trách nói: Tô là chất làm cho người lảng da mắt thịt, thức ăn của người đời, tại sao Tỳ-kheo-ni không cầu pháp vị, mà lại ham hố thức ăn ngon, mong cầu nhan sắc cho đẹp, so với dâm nữ đâu có khác gì? Thật là không có hạnh Sa-môn, phá pháp Sa-môn. Các Tỳ-kheo-ni Trưởng lão nghe, nghiêm khắc quở trách, rồi bạch Phật. Nhân việc này, Đức Phật tập hợp hai bộ Tăng, hỏi các Tỳ-kheo-ni: Thật sự các cô có như vậy không? Đáp: Bạch Đức Thế Tôn! Sự thật chúng con có như vậy. Đức Phật bằng nhiều cách quở trách rồi, bảo các Tỳ-kheo: Nay Ta vì các Tỳ-kheo-ni kiết giới Ba-la-đề-đề-xá-ni. Từ nay giới này được nói như sau: ***“Tỳ-kheo-ni nào ăn tô, nên đến bên các Tỳ-kheo-ni ăn năn: Tôi rơi vào pháp đáng quở trách nay hướng đến các sư cô để ăn năn. Như vậy gọi là pháp hối quá”***. Khi ấy, các Tỳ-kheo-ni ăn trong Tăng, được người mời ăn, hay khát thực nhận được tô không dám ăn, bạch Phật. Nhân việc này, Đức Phật tập hợp hai bộ Tăng, bảo các Tỳ-kheo: Nay cho phép Tỳ-kheo-ni không xin mà nhận được tô thì nên ăn. Từ nay giới này được nói như sau: ***“Tỳ-kheo-ni nào xin tô để ăn, Tỳ-kheo-ni ấy nên đến bên các Tỳ-kheo-ni ăn năn: Tôi rơi vào pháp đáng quở trách, nay hướng đến các sư cô để ăn năn. Như vậy gọi là pháp hối quá”***.

Có các Tỳ-kheo-ni bệnh cần tô mà không dám xin, bạch Phật. Nhân việc này, Đức Phật tập hợp hai bộ Tăng, bảo các Tỳ-kheo: Nay cho phép Tỳ-kheo-ni bệnh được xin tô để ăn. Từ nay giới này được nói như sau: ***“Tỳ-kheo-ni nào không bệnh mà vì mình xin tô để ăn, Tỳ-kheo-ni ấy nên đến bên các Tỳ-kheo-ni ăn năn: Tôi rơi vào pháp đáng quở trách, nay hướng đến các sư cô để ăn năn. Như vậy gọi là pháp hối quá”***. Thức-xoa-ma-na, Sa-di-ni phạm Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni xin dầu, xin mật, xin đường phèn, xin sữa, xin lạc (váng sữa), xin cá thịt đều như trên đã nói.
